СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ — OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XLIV. Ч. 217. Джерзі Сіті, Н. Дж., четвер, 17-го вересня 1936. — VOL. XLIV. No. 217. Jersey City, N. J., Thursday, September 17, 1936. THREE CENTS

СЕКРЕТАР СТЕЙТУ ПРО ЗАГРАНИЧНУ ПОЛІТИКУ

НЮ ЙОРК.—На бенкеті, влаштованім „Добро-приятельською Ліґою" у готелю Комодор у вівторок вечором, секретар стейту Кордел Гол виголосив промову про заграничну політику американського уряду.

Він ствердив передовсім, що давні міжнародні угоди, як пакт Келоґа, тепер уже поломані й не мають обовязуючого значіння. Треба на їх місце поставити нові, очевидно дорогою угоди між державами. Як у пакті Келоґа так і в нових умовах американський уряд повинен змагати до замирення світу. Одначе при тому треба взяти під увагу лекції дотеперішньої практики. Притому американський уряд, на думку Гола, повинен держатись осторонь від таких міжнародніх пактів, що обовязують держави вживати сили проти непослушної держави. Того роду пакти, замісць замирити світ, тільки довелиб скоро до нової війни.

Секретар змальовував зростаюче в світі невдоволення й безладдя. Встають рухи, що грозять зовсім здушити індивідуальність. Поза тим наростає переконання, що в ляборатоpіях і фабриках виробляється тепер страшні інструменти знищення. Ці інструменти знищення дається в руки молодих людей, котрих провідники присвятили війні. Перед людством встає марево, що незадовго люди будуть жити в цементових підземних кімнатах, у цементових і сталевих фортах над землею, та їздити панцирними автами.

ЛАНДОН ДОБАЧУЄ У ВИБОРАХ ПРИЗНАКИ ПЕРЕМОГИ.

ТОПІКА (Канзас). — У своїй розмові з ґазетярами по дорозі з Нової Анґлії до Канзасу ґубернатор Ландон, републиканський кандидат на президента, запевняв, що перемога Републиканської Партії у виборах у Мейні означає, що вже почалася „побідна парада" Републиканської Партії. Він каже, що виборці хочуть покласти край „Новому Розділові".

У цей спосіб пояснят значіння виборів у Новій Анґлії Краєвий Републиканський Комітет. Тимчасом Краєвий комітет Демократичної Партії каже, що вибори в Новій Анґлії показали, що перемога Републиканської Партії в Новій Анґлії не є така велика, як можна було сподіватися з того, що ця околиця традиційно стоїть за Републиканську Партію. З того демократи роблять висновок, що вибори в Мейні, не зважаючи на перемогу Републиканської Партії, показують зріст настроїв у користь Демократичної Партії.

ПРЕЗИДЕНТ ПРО ПОВАГУ ЗАГРАНИЧНОГО ПОЛОЖЕННЯ.

ВАШИНҐТОН. — Президент Рузвет заявив ґазетярській конференції, що положення поза границями краю таке поважне, що він мусить оставатися в столиці й тому здержується від виїзду на побережжя Тихого океану з виборчими промовами.

Вилієм Булит, бувший представник Америки в Москві, зложив присягу як новий американський амбасадор до Франції. Кажуть, що Булит поїхав був до Москви як великий приятель советського уряду, а вернувся сильно розчарований і завзятий противник Советів.

ЗАПОВІДАЮТЬ СКОРЕ ПОБОРЕННЯ ІНФЛЮЕНЦИ.

КЕЙМБРИДЖ (Месечусетс). — На зборах лікарів зприводу 300-ліття існування Гарвардського університету виступив д-р Вилсон Смилі з рефератом про боротьбу лікарської науки проти заразливих недуг і в своїм рефераті заповів, що наука дасть світові незадовго добрий лік проти інфлюенци.

Прелеґент говорив, що вчені лікарі вже попали на два ліки проти інфлюенци й тепер роблять з ними експерименти, щоб допевнитися про їх успішність.

МІЛІОНОВИЙ ДОБРОДІЙНИЙ ЗАПИС.

НЮ ЙОРК. — Панна Мейрі Ґардинер Томпсон, 91-літня філянтропка, помираючи, лишила зо свого маєтку, який оцінюють на близько 15 міліонів долярів, велику частину, бо понад 13 міліонів долярів, на ріжні добродійні цілі. Скористають із заповіту передовсім ріжні добродійні встанови в місті Ню Йорку.

ЗАКОН ПРО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАЦІ ПРИЗНАНИЙ НЕВАЖНИМ.

ОЛІМПІЯ (Вашинґтон). — Суд признав стейтовий закон про забезпечення праці незгідним з конституцією на тій підставі, що конґрес не ухвалив відповідного федерального закону, що був би правною основою стейтового.

РОЗКРИВАЮТЬ ПОЛІТИЧНІ ФОНДИ О. КОКЛИНА.

Так звана „Краєва Юнія для Суспільної Справедливости", яку створив о. Коклин, предложила урядові у Вашинґтоні звіт, що вона зібрала від початку цього року на політичну акцію майже пів міліона долярів. Головний видаток становлять оплати урядовців. Більшість жертв це дрібні датки. Одначе є між ними й жертви від чотирьох членів родини нафтового короля Рокефелера по 5,000 долярів кожда.

ТОВПА НАМАГАЛАСЯ ВЧИНИТИ САМОСУД.

У Кабльовізні під Вавром коло Варшави цегляр Тондер у шинку під впливом горівки в бійці зранив тяжко ножем дві особи. Збіглася товпа народу, що намагалася вчинити самосуд на особі Тондера. Тондер сховався в стодолі. Явилася поліція. Коли товпа стала загрожувати поліцаям, вони стрілили в повітря й освободили Тондера. Але товпа кинулася відбивати Тондера від постерункових. Поліція знову стрілила в повітря, а коли це не помогло, стрілила до товпи. Ранені три робітники: Ян Ковальський в лікоть; Юзеф Мілевський в руку і Валенти Влодарчик у груди. Їх перевезли до лічниці.

ЯК ЦИГАНКА ЛІКУВАЛА ЖИДІВКУ ВІД КОВТУНА.

Під Варшасою розтаборилися цигани. За якийсь час вони розбрилися по всіх усюдах як бляхарі, шлюсарі й інші знавці. Між ними була й гарна циганка М. Ґреґорович. Вона лікувала хороби. Купець Хенох Цильберман привів свою жінку Суру, що терпіла від задавненого ковтуна на голові. Циганка піднялася лікувати Суру, але дивною методою: Вона зарядила, щоб усю біжутерію, яку мала рідня Цильбермана, завязати в шкіряному мішочку, завісити цей мішочок на грудях хорої й не здіймати його скорше, аж за тиждень. „Шляхотні металі самі зведуть усе лихо з голови до мішочка". Минув тиждень, минув другий, а стан хорої не поліпшався. Тоді купець заглянув до мішочка й побачив, що шляхотні металі кудись щезли, а залишилися тільки паперці. Жид наробив крику, поліція схопила циганку, а суд засудив її на пів року вязниці.

ОБІКРАЛИ ЖІНКУ ВІТОСА.

До Катерини Вітосової в Вержхославицях зголосився якийсь чоловік і представився приятелем її мужа з ЧСР. Мав передати якісь вісті від Вітоса, але аж на другий день, бо змучений. А на другий день його вже не було, а з ним не стало книжечки ПКО на суму 75 зл.; щез і золотий годинник і леґітимація слуги Вітосів, Фр. Мозерупи.

„ТУТ НЕ ПШИТИК!"

В городському суді у Варшаві вели процес Хаї Рохман, яка відізвалася до поліцая: „Нех пан не пискує, ту не Пшитик". Рохманову обвинувачували за образу влади. Суд засудив її на місяць арешту.

ПОЛЬЩА КУПУЄ ТЮТЮН З ЮГОСЛАВІЇ.

Югославський тютюневий монополь зачав громадити г е р ц е ґ о в и н с ь к о-дальматинський тютюн у дубровницькому порті. Відси 100,000 кґ. цього тютюну перевезуть до Польщі, бо цілий транспорт закупив польський тютюневий монополь.

ЖИДИ ЄВАНГЕЛИКИ!

Окружний суд у Катовицях засудив урядників маґістрату: Ст. Квасьного на 3 роки вязниці й 10 літ утрати прав; Віктора Ґавенду на півтора року вязниці й 10 літ утрати прав та купця Юзефа Куча і його жінку Ядвіґу по році вязниці, причім половину кари зчеркнули на основі амнестії. Всі були обвинувачені за підроблювання документів, метрик уродження в той спосіб, що жидам, які виїздили до Німеччини, зміняли в паперах віроісповідання з мойсеєвого на євангелицьке, а за це брали великі хабарі.

НАВІТЬ КОГУТ СКАЗИВСЯ!

Від нечуваної спеки показилося багато собак. У Самборі скажений пес покусав дитину. На приказ ветеринаря вбили в Самборі 6 собак. В одному селі завважили, що навіть когут сказився!

ПЕРЕДСКАЗАЛА З ПИСЬМА СВОЮ СМЕРТЬ.

У Франції померла молода жінка — знавчиня письма, Берта Бруаняр, яка мала особливий дар не тільки пізнавати вдачу людини з письма, але й передбачувати з письма будучність людини, очевидно, наскільки це в письмі заповідалося.

Про цей талант Берти Бруаняр пишуть несамовиті речі. Напр. одного разу побачила вона в одного банкира письмо якогось чоловіка, що хотів бути в банкира льокаєм. Бруаняр, глипнувши на письмо, сказала, що цей чоловік є небезпечний і має наміри вбивати та красти. Три дні пізніше поліція арештувала цього кандидата на льокая за те, що намагався вбити та ограбити одного купця. Злочинець теж призвався, що хотів бути льокаєм у банкира, щоб його вбити та ограбити.

Одного разу показали Бруаняр письмо пістунки, що доглядала дитину. Бруаняр казала її відправити зі служби, бо вона легкодушна. Виявилося, що на іншій службі ця пістунка випустила з рук дитину крізь вікно.

Таких і їм подібних випадків було дуже багато в житті Берти Бруаняр, де вона завздалегідь запобігала нещастю. Не диво, що її радилися підприємці, політики й т. д., коли йшло про приняття нових людей на службу. Недавно тому показали Берті одно письмо; глянувши на нього, Берта сказала: „Кандидатка на смерть". Тоді їй звернули увагу, що це її власне письмо зперед двох літ. Берта Бруаняр сказала, що в останніх роках змінилася й змінилося її письмо; вона вже забула, як воно 2 роки тому виглядало. Тепер Берта Бруаняр захворіла на ангіну й померла; сталося так, як собі вичитала з письма.

ПОВІСТЬ, ЯКУ ДРУКУЮТЬ 20 ЛІТ.

У Токіо (Японія) вже 20-тий рік друкує один щоденник у свому фейлетоні повість. Порядкове число фейлетону є вже 7,300. Перший автор цеї повісти помер тому 5 літ. Тепер продовжає цю повість його син. Здається, що нема ніодного читача, який орієнтувавсь би в складних фантастичних пережиттях героїв повісти, що друкується 20 літ.

КИТ ТЯГНУВ СІТИ РИБАЛОК 40 КІЛЬОМЕТРІВ.

В Татарському Заливі (Спокійний океан, коло Сахаліну) підчас ловлі риб дістався до сітей, наставлених рибацькими човнами, кит, який потягнув за собою човни на повне море. Кит волік за собою рибацькі кораблі 40 км. і щойно опісля вирвався з сітей. Рибалки вийшли з пригоди цілo.

ЇДОВИТІ ВУЖІ В ІНДІЇ.

З Бомбаю звідомляють: Початок доби дощів звернув увагу на небезпеку їдовитих вужів в Індії. В той час ці вужі вилазять зі своїх нор, куди напливає вода, й шукають місця по людських оселях. Рік-річно в Індії гине коло 52,000 осіб від укушення їдовитих вужів та від диких звірят. Тигри з'їдають коло 1,000 людей, вовки 273, пантери 175, крокодилі 100, 225 осіб гинуть від іншого роду звірят. Та найбільше людей умирає від укушення їдовитих вужів. З цього приводу гине річно 50,000 осіб. В Індії є коло 320 родів вужів. З них 67 родів їдовиті.

ПЕС ЗАГРИЗ НА СМЕРТЬ ДИТИНУ.

В Зимній Воді коло Львова, в віллі „Муравель" (Мурафка) вечором сиділи собі мешканці віллі на подвірю. Сидів з ними й 5-літній Ромцьо Храмец на кріслі, а під його кріслом лежала спущена з ланцюха сука-вовчур. Ромцьо не міг висидіти довго спокійно, крутився, вертівся, аж упав з крісла й тілом тай кріслом ударив і притиснув собаку. Вовчур скочив з болю на дитину та став її гризти. Заки суку відірвали від Ромця, Ромцьо вже не жив, бо собака відгризла йому гортанку.

ДЕ ЩЕЗЛО 350,000 ДОЛЯРІВ?

До одного варшавського банку наспіла з Шанґгаю (Китай) пересилка, в якій замісць 350,000 долярів були витинки з ґазет. Запитали московську поліцію в цій справі, але вона відповіла, що виключена річ, щоб ті гроші щезли в СССР. Витинки з ґазет були сербського й кірґізького походження, а що таких ґазет ніхто до Польщі не спроваджує, то Польща звернулася вдруге до советської поліції з вимогою перевести подрібне слідство. Варшавський банк не втратить нічого. Він був обезпечений у закордонних обезпеченевих товариствах.

ПОМЕРЛА НА ВІДЛЮДДЮ.

На внесення прокуратора окр. суду в Рівнім арештували секретаря громади Княжнинок, повіт Дубно, за те, що він велів прогнати на безлюддя хору на умі, щоб громада не платила коштів її лікування, а хора там померла.

КРІВАВА ПОДІЯ В НАСТАСОВІ

ЛЬВІВ.—У селі Настасів, тернопільського повіту витворилися між місцевою українською молоддю два противні табори: національний і комуністичний. В неділю, 30-го серпня ц. р., відбулося в сусідньому селі Чорториї посвячення дому місцевої читальні „Просвіти". На цю врочистість прибула національна молодь з Настасова, а за нею наспіли й комуністи. Та цих останніх не допущено взяти участь в урочистості, а навіть по дорозі домів одного з них сильно побили.

Вечором того самого дня мала відбутися в Настасові, в домівці „Просвіти", аматорська вистава. Цю нагоду комуністи рішили використати, щоб відбитися. В одній хвилі ґрупа молодців, числом коло 80 осіб, узброєних у залізні палиці і револьвери, зібралася перед будинком „Просвіти" й побила смертельно якогось Зазуляка. На крик нападеного вибігли на вулицю голова „Просвіти" Семко Кураш і член виділу Михайло Лапчак. Та і їх так тяжко побили, що Лапчак, перевезений до загальної лічниці в Тернополі, другого дня помер, а Зазуляк і Кураш боряться зо смертю. Але на цьому та крівава подія не скінчилась, бо комуністи по виконанню цього побиття й вибиттю всіх шиб у будинку „Просвіти" кинулися на мешкання своїх противників, повибивали в них шиби й дослівно здемолювали коло 50 господарств.

ПОЛЬСЬКІ ПАРАДИ У ЛЬВОВІ.

ЛЬВІВ. — Цими днями відбулась у Львові велика військова парада, у якій взяли участь ті полки польської армії, що саме закінчили військові маневри у Східній Галичині. Перед ґрупою ґенералів і інших польських достойників полки зробили дефіляду. Польське населення взяло у цій параді чисельну участь, справляючи полкам овацію.

ЗЛІТАЮТЬСЯ МОВ КРУКИ.

ЛЬВІВ. — У Львові розпочався з'їзд польських ветеранів бувшої армії Галера, що в 1919 р. в підступний спосіб порішила була польсько-українську війну в користь Польщі. У з'їзді взяло участь коло 2,000 учасників. Вони пішли походом на львівські цвинтарі й зложили вінки на гробах оборонців Львова.

ЗАКІНЧЕННЯ КОНҐРЕСУ ГІТЛЄРІВЦІВ.

НІРЕМБЕРҐ.—Гітлєрівський конґрес, який відбувався сім днів у Ніремберґу, та на якому гітлєрівські лідери виголосили цілу низку важних промов, закінчився півтори-годинною промовою самого Гітлєра. Подібно як у попередніх промовах, так і в останній Гітлєр вичисляв усі успіхи чотиролітнього свого правління. Він іще раз підкреслив небезпеку для західньої Европи з боку жидівсько-комуністичної струї, що підшивається під приязнь робучого люду, обіцюючи йому лукаво соціяльні полекші. „Наші національно-соціялістичні принципи — говорив Гітлер — не є на експорт... Національний соціялізм це наш найцінніший німецький патент... Ми є правдиві соціялісти, в той час, як комунізм у кожному робітнику шукає предмету визиску".

СОВЄТСЬКА ПРЕСА ПРО ПРОМОВУ ГІТЛЄРА.

МОСКВА. — Совєтська офіційна преса повна глумливих уваг про промову Гітлєра. Його слова про Україну, Ураль і Сибір вона називає іронічно „скромними снами", та каже, що Гітлєр скоріше побачить своє вухо, ніж Ураль, Сибір або Україну.

ПОЛЬЩА ПІДГОТОВЛЯЄТЬСЯ МІЛІТАРНО.

ВАРШАВА. — У звязку з поїздкою ґен. Ридза Сміглого до Франції й скріпленням французько-польського союзу Польща дістала від Франції великі грошеві позички на розбудову свого мілітарного промислу. Рівночасно польська влада видала розпорядок, на основі якого творитимуть мілітарні табори для молоді понижче 21 літ. Її змушуватимуть служити у тих таборах щонайменше рік, щоби привчити її там до воєнного ремесла. Ці приготування, як отверто заявляє офіційний орґан польської армії „Польська Збройна", є конечні супроти німецьких зброєнь та войовничих заяв Гітлєра.

ХВИЛІ СТРАЙКІВ У ФРАНЦІЇ.

ПАРИЖ. — Соціялістичний уряд Блюма, який прийшов до влади обіцянками, що їх невсилі тепер виконати, сконфронтований з хвилями страйків. У Ліль страйкують 35,000 робітників. Їм на поміч збираються вийти нових 100,000 робітників. В парляменті йде гостра критика уряду Блюма, в якій закидається йому, що „не вміє дати собі ради з тою ситуацією, яку сам створив".

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Edited by Editorial Committee
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.
За оголошення редакція не відповідає.
За кожду зміну адреси платиться 10 центів.
Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ГІТЛЄР І УКРАЇНА

Що наші вороги звикли звязувати нашу визвольну боротьбу з Німеччиною, а українську справу називати „німецькою інтригою", — це вже стара як світ байка. Певно, що такі події як побут німецької армії в Україні підчас світової війни, берестейський мир, чи гетьманування Скоропадського могли би вказувати, що Німеччина зацікавлена як визвольною боротьбою українського народу так і його змаганням до створення соборної української держави. Певно, що й добре зрозумілий державний інтерес Німеччини не повинен би йти проти інтересів українського народу. Бо вже саме тільки змагання українського народу до поділу Росії чи там Совєтів на дійсно самостійні національні держави повинно знайти зрозуміння в Німеччині, якщо не її попертя. Але чи так коли було? Ніколи. Бо як було коли зацікавлення Україною з боку Німеччини, то тільки тоді, коли треба було тим лякати Росію, хапаючись тим за останню дошку рятунку, або коли треба було поживитися плодами української землі. Та все те було дуже далеке до зрозуміння дійсного ідеалу української нації, а ще дальше до віри, що український нарід дійсно може видати з себе таку силу, щоб його державницькі ідеали могли сповнитись.

Щодо цього нічого не змінилось і від того часу, відколи прийшов у Німеччині до влади Гітлер. Навпаки, можна сказати, що наші справи ще погіршилися, бо в Берліні оживилась акція старорежімців за „єдиную, неделимую Россію". Певно, що світ може подивляти Німеччину і Гітлера за їхню боротьбу з большевизмом, за їхні змагання здержати совєтизацію Европи. Але чи те все досі не було ведене головно українським народом на його рідних землях? Та Гітлер не дає навіть одного признання українському народові, хоч знає, що загинули міліони українського народу в боротьбі з большевизмом. Він навіть не згадує ніколи за державні змагання українського народу, за його природні права до своєї держави і свободи, чи за те, що цей нарід іще й у теперішніх часах рятує західню Европу перед варварським Сходом. Бо якщо коли, як ось тепер, Гітлер і згадає за Україну, то хіба як за плодючу землю, на яку можна глядіти ласим оком. Отже, як і всі наші окупанти, як і всі наші вороги, глядить він на Україну в такий спосіб, що бачить там тільки пшеницю, вугіль, нафту і т. п., а не бачить живих людей, міліонів українського народу, що хотів би бути самостійним і вільним, як і нарід німецький. Та це його справа, як він хоче дивитись на Україну. А нам треба знати, що Гітлер глядить на Україну тільки з самолюбного, матеріялістичного боку, як на місце для німецької експансії. І ось тому в Німеччині є можливе й таке, що націстична влада йде на руку польській владі й видає їй — українських революціонерів. Ось такими являються в практиці „симпатії" Гітлера і націстів до українських визвольних змагань.

О. С.

З КИМ ТРОЦЬКИЙ?

Крівава розправа Сталіна з „троцькістами", яка сколихнула цілою громадською думкою світу, поставила перед нами загадку: Що її викликало? З ким бив у дійсності Троцький? Невже він, жид, з гестапо? з Гітлером? І як могли Сталінці якраз тепер здобутися на ці цілі образхунки, коли ліплять скрізь людові фронти, коли надають країні „конституцію", коли лучаться в союзи з соціялістами чи радикалами? Таж розстріл Зіновієва, Каменева і тов. цеж удар у лице всім ліберальним демократам і цілому 2-му Інтернаціоналові. Цеж значить перекреслення всієї нової політики СССР, наставленої в останніх часах на скриту революцію в Европі і явне примирення з буржуазними державами, на те, щоб викликати в них враження, що Совєти повертаються до буржуазної „законности"...

Маємо про цю подію свій погляд, який тут коротко передамо:

Норвезькі фашисти, яким обридло, що уряд толерував у себе цього крівавого пса революції, Троцького, зробили у нього на власну руку трус, бо уважали, що акція Троцького в Европі не лежить в інтересах норвезького народу. Трус дав несподівані висліди. Стверджено з захоплених документів і з слідження Троцького, що він підтримував сталий звязок з СССР і то не лише з „троцькіською" опозицією, а й **з урядовими совєтськими кругами**; стверджено, що він приймав у себе емісарів Сталіна. Стверджено, одним словом, що він цілу свою роботу за кордоном провадив просто з доручення, а може і за директивами Сталіна. Останньому це було вигідно, бо Троцький був офіційно в опозиції до нього, отже ніхто не міг Сталіна робити відповідальним за те, що робив Троцький-Бронштайн... Це подіяло як бомба. Ціла політика СССР, наставлена на Заході нібито на примирення, була скомпромітована. От тут то і зродилася в Кремлі гадка процесу проти троцькістів. **Треба було відсепаруватися від Троцького, треба було довести дурній Европі, що Сталін нічого спільного з працею Троцького не має. Що Троцький і Сталін — на ножах. Що перший просто агент Гітлера.** Це ратувало би політику Сталіна за кордоном і остаточно розвязало Троцькому руки і в ліпленні „людового фронту" в робленню революції.

Для такої великої цілі варта було пожертвувати кількома старими опозиціоністами, які й так вже остогидли диктаторові...

Така ґенеза процесу і розстрілів. Запитаються: але чомуж засуджених, як досі це робили, не заслано на Сибір? Причина тут теж дуже важна. Бо тепер положення СССР і в нутрі й назверхи напружене. Тепер таке жахливе, таке непевне положення большевицького уряду, що будь крайньою небезпекою лишити в живих таких опозиціоністів, як Зіновієв, Каменев і т. і. Опозиція проти диктатора в кожній хвилі могла піднести голову, а вразі революційного вибуху ця революція мала б уже готових шефів. Очевидно, їх би потім антибольшевицька маса змела з лиця землі. Але на початку революції власне ота большевицька опозиція прийшлаб до голосу, таксамо як підчас революції 1917 р. до голосу прийшли зпочатку не крайні вороги режиму, а поміркований — князі Львови і Керенські.

Розстріл Зіновієва, Каменева і тов. **є потягненням Сталіна для замаскування своєї співпраці з Троцьким.** Подруге, **це є симптом крайнього напруження відносин у СССР і великої непевности положення большевицького уряду.**

Тут варт іще звернути увагу на тих збаламучених українців, які, огірчені Сталіном, шукають рятунку в Троцького і разом з ним ліплять 4-тий Інтернаціонал. Поминаючи те, що всякий комуніст є ворогом України, чи Ленін, чи Сталін чи Троцький, варто тим збаламученим пригадати, що в даним випадку вони навіть не мають той потіхи, що, йдучи з Троцьким, ідуть проти Сталіна. Ці дві каналії ведуть за кулісами ту саму роботу.

А ця робота щораз ясніше відслонюється як робота не комуністична, а робота на відновлення давнього царату і давньої імперії, в якої границях Україні призначена роля, що її в британській імперії грала колись Ірляндія.

От коби ми вміли витягнути з цього потрібні висновки!...

НАЩАДКИ БОЯР І КНЯЖИХ ДРУЖИННИКІВ

Польща останніх Пястовичів натискана від заходу й Балтійського моря німецькою потугою, поневолі перла на схід, „відбиваючися" на територіях захитаної монгольською навалою Української Держави. Вже трагічна смерть останнього українського суверена — князя Юрія II. Тройденовича (1340), попереджена підступом - мадярським дорогорогом (1339) про... наслідство по ньому, як теж несподіваний наскок Казимира на Львів та довга й крівава боротьба з Литвою за Галицьку Волость, давала передсмак того, що Польща рішила загорнути західньо - українські землі за всяку ціну. По тій лінії пішла теж внутрішня політика Казимира, а потім Ядвиги, Ягайла та його наслідників. Ішло тут не про формальну інкорпорацію українських земель до польської Корони, але про беззастережне втілення і сполщення, щоб опісля зробити з них базу для дальшої експансії на схід.

Сам Казимир, як не будь, мав усі причини бути обережним у відношенні до українського населення Галичини, а в церковних справах навіть зраджував деяку ліберальність, дуже скоро попав на лінію поділу, якщо розмежував галицьке боярство на „льояльних" і „нельояльних". Тих, що станули в опозиції й накладали проти нього з татарами й Литвою, карав конфіскатою маєтків; а тих, що стояли подальше „конспірації", наділяв маєтками покараних бояр, при чому ревніших допускав до шляхотських „клейнодів" польської шляхти. Рівночасно почав інтензивну кольонізацію українських земель, роздаровуючи добра чужинцям ріжного походження, але узалежненим своїми інтересами з тривкістю приналежности українських земель до польської Корони.

Якщо політична тактика вимагала від польських королів кладення своїх підписів на ріжні толеранційні акти й привілеї для українського населення та православної церкви, то всім було ясно, що задержати, чи здобути майно або гідність у державі куди легче ренегатам, ніж тим, що тримаються прадідівської нації і віри. Починається відступництво від віри й нації, зразу індивідуальне, потім чимраз частіше, поки в XVI. ст. цей процес не робиться масовий. Очевидно, що кидають рідну віру й націю в першу чергу ті, яким ренеґатство „оплачується", а оплачувалося воно тільки й виключно шляхті, тобто нащадкам колишніх бояр, бо тільки шляхта мала щось у давній Польщі до говорення, тоді, як міщанство жило своїм життям у межах магдебурського права, а селянство було вповні обезправненою, безіменною масою.

Якими дорогами йшов цей процес денаціоналізації, яких засобів для його скріплення й поширення не вживалося! Всі були добрі, бо „освячувала" їх мета. Польський історик Шайноха в свойому начерку „Як Русь польщіла" розкриває нам тільки одну, але якуж хацесу сторінку! З нею варто цесу сторінку й з нею варто познайомитися кожному українцеві.

Остаточно в XVII. ст. українська шляхта, що не зрадила своєї віри й нації, належить уже до вимків. Правда, Хмельниччина захопила собою доволі широкий круг українських шляхтичів - магнатів і привернула їх до рідного пня. Та Хмельниччина тільки промайнула через Галичину, а власне тут і на Волині ренеґатство шляхти поробило найбільші спустошення.

При рідній вірі й нації залишалася тут тільки селянська маса й два-три перші покоління міщанства, що з нього раз-у-раз вилонювалися.

Правда, була тут ще одна верства, яка трималася рідного пня, а коли треба було, вміла ділом, а навіть, як тоді говорилося, „гордом" послужити рідній справі.

Це галицька „загонова шляхта", деколи насмішливо звана „ходачковою". Поправді, то з правдивою шляхтою єднали її тільки „клейноди", тобто герби та родові права. Сама вона розріджена сиділа на роздріблених маєтках, жила життям селянської маси, дарма, що відмежувалася від неї доволі різко. Вбога й безсильна там, де державні справи вирішували „кармазини", вона жила тільки традицією, тільки давно пропалим блеском своїх родоводів.

А треба знати, що ті наші шляхотські „сіраки" з Самбірщини, Стрийщини, Покуття, оті всі — Чайківські, Лозинські, Голинські, Тустановські, Семигинівські, Корчинські, Добрянські, Кульчицькі, Бачинські й скільки ще там їх нема, пишалися й донині пишаються дуже старими родоводами.

Вони вбогі були вже за давньої Польщі, вбогими залишилися донині, але в їхніх жилах пливе кров тих **українських бояр**, що вже в XIV. в. стали в опозиції до чужої влади й воліли піти в безлюдне Підгіря, ніж скоритись, або зрадити, як їх одноплемінники з мягшими хребтами.

Вони то, ті зубожілі нащадки українських бояр і княжих дружинників, здобули для Галицької Волости відновлення владицтва у Львові, вони боролися за недоторкальність перемиського владицтва, їхні назвища блищать на картах анналів львівської Ставропигії впродовж трьох століть, вони дали з себе найчисленніший контингент діячів нашого національного відродження в XIX. в. Українська загонова шляхта видала з себе цілу низку старшин УГА, десятки тисяч жовнірів, що вміли боротися й гинути для Великої Справи. Вона й сьогодні серед нових небезпек кличе до нас могутнім голосом — ми нащадки українських бояр, що століттями зберігали віру й націю батьків, дідів і прадідів, передамо наші клейноди нащадкам — несплямлені зрадою, ні відступництвом. — („Новий Час"). М. Г.

Улас Самчук.

ВІЙНА І РЕВОЛЮЦІЯ

Друга частина „ВОЛИНІ".

Передрук забороняється. — Авторські права застережені.

(7)

За піхотою посунула гармата. О, таких коней Володько і ніхто інший з його приятелів ще не бачив. Коні, так коні. Копито, мов баняк. Шість таких потужних звірів тягнуть гармату. Круті верчені посторонки пружньо натягнуті. Велитенські колеса повільно котяться по мягкій дорозі.

Дванацять батерій пройшло. О, як заговорять вони десь там за Почаєвом!

Пішет, піішет цар ґерманской,
пішет руууском царюю...
Я Рассеею завоюую.
Сам в Расеєю жіть пайду...

Виспівують гарматчики...
Отвечает цар наш беелой,
Ми Расеєї не дадім;
Собероом ми война много
Пайдьом неемца воюваать...

Ніч упала, а військо все сунуло. Сунуло, мов хмара, без кінця і краю. Де його стільки набралося? Звідки? Ціла земля, небо, дерева, все ніби змінилося. Все принишкло, занімло. Лиш військо одно — рота за ротою, батерія за батерією, ескадрон за ескадроном, мов залізна топлена маса, пливло в пащеку заходу, над котрим розгорялась неймовірна в розмірах і барвах пожежа.

Другого дня неділя. Сонце встало, як і завжди — весело, барвно і свавільно. Військо урвало свій похід. Лиш дорога, втоптана тисячами ніг, зберігала слід особливого значіння.

Матвій вигнав на поле товар, лишив там Катерину і вернувся. Зняв свою святочну одяжину, кашкета зеленавого сукна з пружнім сталевим обручиком в середині. Раз-два шурнув по ньому щіткою...

— Підеш до церкви? — питає Настя. — Сьогодні у нас не правиться... (Звикла якось до того, що не кожну неділю правлось у свому селі).

— Піду до Башковець. Може почую що... Володьку! Не хоч зі мною?

Ого! Чому ні. Володько звинувся, мов опарений.

— Ось тільки трохи помию ноги, тату! — аж викрикнув.

— Ну, скорше. Поки його дійдемо.

Ишли селом, після долиною, лугами з покошеною соковитою травою. Ишли майже мовчки стежкою. Матвій звереду, а Володько за ним. Матвій крок, Володько два, але хіба що...

— А як ви, думаєте тату? Побють наші австріяку? — питає хлопець. — Халера така. І чого йому від нас треба...

— Може й побють... Хто наших коли побив? Чого треба? Хліба. Всі на наш хліб зазіхають. Тям це...

Село Башківці вплялося, мов кліщ, між двох розток долини і добігає під „казьонний" ліс. Церквиця ніби забавка. Маленька, ледь визирає з патлатих лип, що оточили її навкруги. Під липами цвинтар: хрести скісні, безладно розсипалися...

Народу зійшлося досить. Служба тягнулася довго, а по службі о. Клявдій вийшов над церковні східці і заговорив: — Милі брати і сестри во Христі! Хмара велика насуває на Руску землю. Ворог лютий, нехрист германець вже протягнув свою ненажерливу руку, щоб загарбати наше добро, нашу землю, нашу худобу, наших жінок і дітей. Люті полчища, як сарана, насуваються на нас з огнем і мечем та несуть смерть... Усьому смерть! Усьому живому — смерть і руїні. Вже спалилося небо, пожежами, вже полилася вчора наша невинна кров, вже заянчали наші діти, катовані лютими звірськими мадярами. Вже тяжка ганьба торкнулася наших дочок і сестер... Наші святині, храми батьків опоганено, оплюгавено. Мадярські полчища нагадують оті татарські орди, що колись, у давнину, летіли на нашу велику землю, нищили, плюндрували, її, брали в брань жінок, дітей, старців, над якими творили діла сатанські. Жінок ґвалтом ганьбили, дітей били об камінь, а чоловіків нечуваними тортурами змушували до каторжної служби у своїх царствах.

Отож встаньмо дружньо, всі, як один — старий і малий, каліка і здоровий, багатий і вбогий для захисту нашої батьківщини Росії. Встаньмо всі за честь і славу нашого батюшки царя православного. Не дозволимо нехристові посміятися над нашими святинями, над могилами предків наших. Не дозволимо злому ворогові сягнути на нашу свободу, за яку довгі віки лилася кров наших славних батьків, дідів і прадідів — християн православних.

Хай не буде ні одної душі між нами, хтоб не пішов на брань велику, хтоб пошкодував для спільного добра чи коня свого укоханого, чи себе самого. Не плачте, жени, і не ридайте. Знайте, що немає нічого гіршого над неволю, а той, хто впаде на полі брані за віру, царя і батьківщину, дістане від Найвищого Царя небесного вінець вічности. Будьмо всі мужні і готові, бо ворог коло воріт, ворог під вашою брамою. Його дикі орди підступають все ближче і, можливо, поки наспіє наша „добліная" армія, ворог „вторгнеться" у наші володіння. Але будьмо мужні. Дивімся простo небезпеці у вічі. Принесімо сьогодні гарячу молитву нашому Отцеві Небесному, Господеві милосердому, щоб він збавив нас і наших дітей від гладу, потопу, огню і меча ворожого. Приготуйте усі ваші вози із добром вашим, щоб коли ворожа хвиля нахлине, ви могли знятися з місць своїх і відійти у глиб матері Росії, яка знайде для вас притулок і хліб насущний. І я піду з вами також. Як добрий пастир череди ніколи не покине своїх овечок, так і пастир стада духовного не лишить у небезпеці свого місця. От прийшли телеграми, що ворожа кіннота розїжджає вже за Іквою, що розвідка їх була вже у Березцях, а це чотирі версті за Кремянцем.

Отож не дрімайте! Не лякайтеся і не плачте! Будьте готові на все. Підем в глиб Росії, не дамося ворогові на посміховисько. За нами цар і Бог. За нами велике христолюбиве воїнство наше. Впадімо на коліна, здвигнім руки до неба і воздамо Небесному Цареві наші полуменні благання, щоб Він милосердний зниспослав на наше воїнство перемогу над супостатом, в ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа — Амінь.

При цьому о. Клявдій підняв високо руку з хрестом і благословив людей. Все рухнуло навколішки. Жінки залилися голосним плачем. Почалась панахида за перші жертви, за віру, царя і батьківщину на полі брані живот свій віддавших. Тужливе „Господи помилуй" — пронеслося над головами людей. Он мати горне до лона свою дитину, а великі сльози витікають з її очей і котяться глибокими зморщками до бороди. Он дід — сивий, як голуб, припав чолом до порога, бє засохлим кістлявим кулаком свої груди. Молода смаглолиця дівчина тисне до грдей обидві долоні, ніби там огонь, який пече і який треба здушити.

А сонце дивилося і завзято мовчки пекло. Небо майже чисте, лиш пара сукуватих незграбних хмарин і це все.

Люди понесли під свої стріхи жахи і ридання. А в селі нова несподіванка. На „македзині" знов вилипили наказ — вибіратися.

Матвій уважно прочитав усі літери, усі знаки. Хотілося хоч маленьку ключечку знайти, щоб зачепити на ній свою надію. Дарма. Иди, господарю, витягай воза, клади на нього своє господарство, чіпляй за лющиню твою худобу і їдь. Їдь, куди хоч. Світ без кінця...

(Далі буде).

Пояснила.

Мати: Мені говорили, що ти сиділа в парку на колінах якогось мужчини.

Дочка: — Я мусіла, бо лавка була свіжо помальована!

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

С. С., Торонто Госпітел, Вестон, Онтеріо. — Подано тільки як новинку. Ближчих інформацій не можемо подати. Найкраще запитати лікаря.

Тяжкі часи.

Ераст Кропивник мав минулого тижня уродини. З цієї нагоди дістав ріжні дарунки від приятелів і від рідні. Від тітки дістав листа такого змісту: „Минулого року дала я тобі на уродини золотий годинник".

КАСОВИЙ ЗВІТ У. Н. СОЮЗА
за серпень 1936 року.

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив
1.	361.92
2.	239.20
4.	109.23
5.	199.79
6.	30.06
7.	245.50
8.	216.88
9.	183.89
10.	204.13
11.	82.81
12.	141.37
13.	65.95
14.	19.60
15.	17.31
16.	70.33
17.	35.71
18.	130.57
19.	10.51
20.	177.34
21.	122.44
22.	35.22
23.	40.65
24.	99.14
25.	91.13
26.	38.49
27.	60.04
28.	106.20
29.	164.03
30.	69.44
31.	178.81
32.	29.12
33.	88.61
35.	40.25
36	146.34
37.	103.67
38.	240.13
39.	120.85
40.	18.83
41.	33.63
42.	170.05
43.	61.46
44.	139.45
45.	298.59
46.	29.91
47.	38.86
48.	38.44
49.	20.06
50.	169.22
51.	58.67
52.	113.21
53.	180.20
54.	35.00
55.	63.68
56.	168.31
57.	144.19
58.	142.37
59.	160.32
60.	34.24
61.	29.14
62.	150.85
63.	282.59
64.	101.40
65.	273.98
66.	118.64
67.	187.27
68.	23.10
69.	82.73
70.	274.74
71.	13.16
72.	53.58
73.	92.28
74.	28.96
75.	133.72
76.	720.60
77.	82.07
78.	111.27
79.	21.69
80.	64.77
81.	156.07
82.	74.05
83.	178.29
84.	49.12
85.	126.28
86.	239.31
87.	186.23
88.	22.39
89.	28.53
90.	259.59
91.	340.96
92.	20.59
93.	60.99
94.	298.53
95.	59.29
96.	167.54
97.	151.81
98.	123.37
99.	191.72
100.	128.03
101.	46.99
102.	496.67
103.	108.89
104.	257.47
105.	187.48
106.	257.14
107.	24.15
108.	101.37
109.	142.78
110.	7.09
111.	38.35
112.	277.36
113.	79.28
114.	62.70
115.	21.75
116.	55.62
117.	111.42
118.	73.73
119.	34.79
120.	166.44
121.	138.88
122.	55.76
123.	176.04
124.	107.37
125.	51.64
126.	85.94
127.	172.53
128.	8.80
129.	35.98
130.	332.87
131.	18.76
132.	165.25
133.	246.20
134.	95.72
135.	38.46
136.	174.82
137.	202.67
138.	56.42
139.	79.34
140.	88.47
141.	78.52
142.	153.65
143.	85.01
144.	26.52
145	54.50
146.	181.84
147.	432.81
148.	28.77
149.	47.30
150.	38.76
151.	105.54
152.	109.00
153	9.83
154.	43.05
155.	445.66
156.	113.37
157.	6.83
158.	243.87
159.	107.16
160.	115.60
161.	196.44
162.	75.54
163.	106.48
164.	88.13
165.	31.59
166.	59.28
167	69.66
168.	221.07
169.	49.69
170.	175.53
171.	33.58
172.	41.96
173.	89.46

Відділ	Заплатив
174.	25.64
175.	141.62
176.	227.17
177.	109.29
178.	67.96
179.	213.34
180.	23.76
181.	122.25
182.	162.50
183.	40.96
184.	12.57
185.	178.84
186.	68.42
187.	38.56
188.	53.69
189.	14.82
190.	35.36
191.	131.53
192.	116.06
193.	130.25
194.	41.76
195.	53.47
196.	49.42
197.	44.10
198.	63.42
199.	15.65
200.	174.69
201.	41.57
202.	38.13
203.	15.80
204.	570.42
205.	22.72
206.	500.53
207.	77.65
208.	22.58
209.	83.94
210.	45.30
211.	178.44
212.	56.32
213.	341.80
214.	43.38
215.	26.10
216.	38.87
217.	438.20
218.	273.21
219.	121.03
220.	181.93
221.	587.78
223.	284.97
224.	19.47
225.	18.12
226.	57.36
227.	76.77
228.	77.16
229.	183.82
230.	181.76
231.	41.81
232.	65.85
233.	44.21
234.	140.73
235.	133.33
236.	169.85
237.	220.57
238.	119.84
239.	283.35
240.	24.38
241.	95.33
242.	155.56
243.	72.23
244.	22.72
245.	103.78
246	61.51
247.	252.80
248.	62.03
249.	45.35
250.	17.19
251.	209.01
252.	67.87
253.	82.49
254.	109.34
255.	67.41
256.	47.18
257.	35.82
259.	194.46
260.	46.08
262.	78.05
263.	63.92
265.	31.04
266.	102.51
267.	123.28
268.	84.12
269.	39.51
270.	215.58
271.	82.69
272.	33.44
273.	152.41
274.	190.47
275.	90.60
276.	328.07
277.	147.83
278.	66.76
279.	17.55
280.	176.81
281.	75.00
282.	218.29
283.	135.73
284.	68.77
285.	20.89
286.	35.11
288.	233.23
289.	45.74
290.	63.81
292.	492.95
293.	34.61
294.	33.90
295.	199.35
296.	280.16
297.	26.95
298.	96.15
299.	49.18
300.	140.80
301.	153.17
303.	66.55
304.	45.01
305.	62.09
306.	39.23
307.	63.84
308.	116.69
309.	49.82
310.	68.43
311.	14.86
314.	13.88
315.	25.96
316.	288.52
317.	89.19
318.	130.44
319.	58.46
320.	123.17
321.	80.26
322.	54.33
323.	71.49
324.	166.87
325.	92.50
326.	135.18
327.	47.20
328.	24.47
329.	4.18
330.	94.06
331.	43.07
332.	81.83
333.	136.35
334.	209.08
335.	48.54
336.	232.69
337.	23.02
338.	267.96
339.	114.86
340.	19.67
342.	170.24
344.	72.44
345.	106.34
347.	128.49
349.	72.39
350.	112.33
351.	45.65
352.	98.41
353.	22.63
354.	17.93
355.	64.62
356.	57.24
358.	67.96

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
359.	87.55	375.	109.40
360.	14.29	376.	24.52
361.	1,028.31	377.	15.65
362.	63.25	378.	16.81
363.	114.35	379.	66.40
364.	354.88	381.	28.43
365.	128.42	382.	40.72
366.	17.61	383.	193.81
367.	290.44	384.	39.84
368.	27.85	385.	246.74
369.	213.63	388.	152.45
370.	235.57	390.	45.75
371.	186.89	392.	25.70
372.	35.76	396.	95.87
373.	34.22	400.	76.37
374.	44.93	401.	40.06

З місячних вкладок нових родів обезпечення ______ $43,413.33

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1.	13.71	225.	14.54
2.	5.76	230.	3.81
7.	1.13	233.	4.52
8.	5.71	234.	24.12
12.	2.08	237.	2.68
19.	1.58	243.	18.23
20.	3.17	245.	3.08
28.	32.56	257.	7.31
30.	11.32	260.	1.23
33.	7.91	262.	5.38
37.	17.20	268.	2.93
39.	37.93	274.	1.49
57.	4.98	275.	18.25
62.	1.18	276.	6.96
65.	16.00	277.	2.02
70.	3.80	278.	1.15
83.	5.26	280.	1.13
88.	1.43	282.	3.55
90.	14.74	283.	4.93
101.	2.84	284.	3.37
102.	4.96	286.	41.50
106.	11.86	288.	3.83
108.	10.63	292.	2.87
112.	6.53	295.	1.13
117.	4.46	298.	3.05
125.	3.61	305.	8.31
127.	5.65	312.	12.27
134.	3.06	316.	3.03
135.	2.08	321.	5.01
139.	2.35	322.	1.31
140.	1.64	326.	3.33
142.	13.30	328.	2.01
143.	11.55	331.	4.74
147.	28.99	334.	2.28
151.	9.79	335.	6.34
155.	7.96	336.	7.46
156.	1.29	342.	22.67
161.	4.41	345.	2.65
170.	16.22	349.	6.30
181.	1.57	358.	2.52
185.	13.33	361.	14.73
189.	8.15	363.	88
190.	84	365.	4.96
206.	5.45	357.	3.51
208.	10.51	368.	74
209.	4.26	370.	25.67
215.	2.14	371.	1.30
216.	15.82	384.	28.93
217.	2.74	385.	4.03
221.	8.20	388.	19.28

З місячних вкладок сторого роду обезпечення ______ $ 790.96

Разом з місячних вкладок від членів	$44,204.29
Процент від моргеджів	2,844.73
Процент від бондів	4,899.61
Процент від позичок	635.09
Сплати моргеджів	1,814.65
Продаж бондів	349,250.00
Заробок на бондах	6,139.94
Зворот позичок і скансельовані позички суспендованих членів в 1935 р.	15,128.00
Зворот позичок до фонду народного	53.42
Разом	$424,969.73

РОЗХІД.

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

в. 45 Рибакова Анастасія	$ 500.00
в. 147 Хома Лев	1,000.00
в. 156 Береський Йосиф	750.00
в. 175 Буртник Микита	548.80
в. 191 Пецик Петро	1,000.00
в. 198 Нестор Василь	1,000.00
в. 220 Саламан Клим	500.00
в. 230 Періг Розалія	1,000.00
в. 232 Кіньо Костко	1,000.00
в. 236 Заоборний Микола	1,000.00
в. 354 Скісцін Матвій	500.00
в. 365 Грицай Кароль	1,000.00
в. 381 Лусик Марія	500.00

Виплати сирітських частей по бл. п.:

в. 72 Руг Володислав	272.00
в. 98 Поврозник Павло	70.62
в. 216 Микитюк Марія	147.32
в. 217 Швець Яцко	111.00
в. 217 Зазуля Іван	151.00
в. 364 Зварич Іван	278.00

Виплати з фонду народного:

Допомога для Ліги Української Молоді	100.00
Пицинич Іван за злагодження підставки під бюст Тараса Шевченка праці А. Архипенка	14.56

Інші виплати з фонду посмертного нових родів обезпечення:

Грошеві звороти нових родів обезпечення	1,269.30
Грошеві звороти за скансельовані позички по суспендованих членах в 1935 р.	14,683.00

Виплати з фонду запомогового:

в. 7 Рош Марія	25.00
в. 50 Кмітко Іван	35.00
в. 58 Стар Марія	25.00
в. 73 Пшоновська Марія	25.00
в. 78 Козій Василь	50.00
в. 90 Канінець Роман	25.00
в. 90 Мартинець Йосиф	25.00
в. 102 Демко Іван	35.00
в. 112 Крива Марцеля	50.00
в. 123 Федюк Юрій	50.00
в. 137 Малишевський Франко	25.00
в. 146 Мачержак Семен	35.00
в. 146 Руденський Олекса	25.00
в. 147 Галасовський Петро	150.00
в. 155 Кіржецька Теодосія	25.00
в. 155 Барельцька Марія	25.00
в. 155 Ковальчук Параскевія	25.00
в. 162 Васильків Іван	35.00
в. 163 Сенів Юрій	35.00
в. 176 Мельник Іван	35.00
в. 176 Басник Андрій	25.00
в. 187 Нарогович Антін	35.00
в. 208 Ковальчук Ілько	35.00
в. 223 Слюзар Настя	25.00
в. 229 Савкулич Ева	25.00
в. 271 Курила Олекса	35.00
в. 317 Беднар Марія	25.00
в. 361 Оприсько Стефан	50.00

Виплати з фонду адміністраційного:

Свобода за орган	3,595.00
Податок і вода від реальности У. Н. С.	1,765.85
Платня гол. уряду	683.00
Злагодження і друк підручника в англійській мові	521.07
Платня помічних сил	205.00
Кошти правні у виплаті посмертних запомог	200.00
Лікарі за нових членів	116.25
Кошти подорожей і репрезентації	64.60
Нагороди організаторів	46.00
Стейт Н. Дж. за злагодження звітів контролі У. Н. С.	34.00
Телефон	21.40
Журнал	9.00
Офісові прирядн	1.25
Леґалізації документів	1.00
Чищення дому У. Н. С.	4.00

Інвестиції.

Інвестовано в моргеджах	13,727.45
Інвестовано в бондах	373,310.32
Процент на бондах	1,874.00
Направи реальности	250.00
Позички членам на грамоти нових родів обезпеч.	4,261.00
Разом	$429,100.79

ЗІСТАВЛЕННЯ.

Готівка з кінцем липня 1936 осталася	$238,655.97
Прихід за серпень	424,969.73
Разом	$663,625.70
Розхід за серпень	429,100.79
Готівка з кінцем серпня 1936 остається	$234,524.91

БІЛЯНС.

Стан чинний:

Готівка	$ 234,524.91
Моргеджі	1,265,379.10
Бонди	992,894.17
Реальности	856,121.10
Дім У. Н. С.	110,000.00
Позички членам	468,780.00
Разом	$3,927,699.28

Стан довжний:

Фонд посмертний нових родів обезпечення	$3,169,263.37
Фонд адміністраційний	127,158.16
Fluctuation Fund for protection of Investment & Mortality	225,744.00
Фонд запомоговий	78,395.65
Фонд конвенційний	36,629.20
Фонд народний	2,765.77
Фонд посмертний старого роду обезпечення	72,871.19
Фонд резервовий	13,231.74
Фонд сирітський	201,640.20
Разом	$3,927,699.28

М. Мурашко, гол. предс.
Р. Слободян, гол. фін. секр.-кас.

КАСОВИЙ ЗВІТ У. Н. СОЮЗА
МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ
за серпень 1936 року.

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1.	9.90	84.	1.35
2.	13.75	85.	15.75
4.	1.58	86.	6.75
5.	6.80	87.	10.13
6.	1.00	88.	2.15
7.	14.40	89.	2.25
8.	14.85	90.	17.77
9.	12.85	91.	21.15
10.	1.35	92.	1.00
11.	12.10	93.	1.35
12.	1.35	94.	14.18
13.	10.60	95.	6.30
14	1.58	96.	9.90
15.	1.13	97.	13.05
16.	6.10	98.	3.45
18.	2.70	99.	16.65
20.	9.90	100.	3.60
21.	8.78	102.	24.53
22.	25	103.	4.73
23.	1.13	104.	8.33
24.	10.80	105.	11.93
25.	1.35	106.	10.13
26.	4.95	107.	2.30
27.	90	108.	4.30
28.	8.60	109.	5.40
29.	8.55	110.	1.35
30.	6.75	112.	10.75
31.	8.85	113.	4.95
33	12.15	114.	5.20
35.	2.30	115.	1.00
36.	6.53	116.	6.30
38.	3.60	117.	1.80
39.	6.08	118.	1.15
40.	1.35	120.	10.35
42.	7.20	121.	12.83
43.	2.95	122.	1.80
44.	11.47	123.	6.55
45.	13.28	124.	7.42
46.	50	125.	5.65
47.	3.40	126.	2.93
48.	2.25	127.	8.10
50.	13.95	128.	1.35
51.	68	129.	68
52.	5.85	130.	17.55
53.	2.70	131.	50
54.	90	132.	5.40
55.	3.85	133.	2.48
56.	13.05	135.	4.75
57.	8.30	136	16.43
58.	8.75	137.	11.70
59.	11.48	139.	4.28
60.	2.93	140.	6.55
61.	1.58	141.	45
62.	8.55	142.	15.75
63.	17.10	143.	4.05
64.	8.55	144.	1.05
65.	11.95	145.	6.10
66.	75	146.	6.30
67.	6.75	147.	30.15
68.	90	148.	3.38
69.	3.38	149.	2.70
70.	7.65	150.	10.80
72.	5.45	151.	11.48
73.	3.38	152.	3.50
74.	45	154.	50
75.	9.67	155.	23.20
76.	31.50	156	10.60
77.	5.62	158.	13.95
78.	3.05	159.	4.73
79.	90	160.	3.80
80.	3.75	161.	9.70
81.	6.55	162.	2.30
82.	4.30	163.	4.50
83.	9.90	164.	11.70

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
165.	3.60	280.	4.50
167.	4.05	281.	4.28
168.	5.85	282.	16.88
169.	25	283.	6.30
170.	10.58	284.	90
171.	5.40	285.	50
172.	9.25	286.	3.83
173.	4.90	288.	13.95
174.	4.05	289.	3.60
175.	5.20	290.	2.70
176.	11.25	292.	28.12
177.	1.35	293.	1.35
178.	3.60	294.	2.48
179.	12.83	295.	2.92
180.	16.20	296.	10.45
181.	70	297.	2.25
182.	6.30	298.	3.85
186.	2.70	299.	2.48
187.	45	300.	4.95
188.	4.55	301.	5.40
189.	1.15	303.	2.92
191.	6.08	305.	4.05
192.	8.33	306.	70
193.	2.70	307.	1.15
194.	50	308.	2.70
196.	3.15	309.	1.35
197.	75	310.	2.48
198.	2.95	311.	1.15
200.	14.40	312.	6.15
201.	3.83	314.	1.60
204	40.95	315.	25
205.	4.10	316.	10.58
206.	26.55	317.	3.83
207.	2.70	318.	9.45
208.	45	319.	3.15
209.	1.35	320.	5.65
210.	1.13	321.	6.08
211.	10.80	322.	1.35
212.	90	323.	7.90
213.	13.95	324.	5.18
214.	2.70	325.	2.25
217.	15.30	326	6.09
218.	9.23	327.	3.40
219.	4.73	328.	2.75
220.	10.13	330.	10.25
221.	31.28	331.	5.00
223.	29.70	332.	5.85
225.	1.60	333.	3.00
227	5.20	334.	8.55
228.	2.95	335.	2.50
229.	12.20	336.	15.75
230.	13.28	337.	25
231.	9.68	338.	13.05
232.	5.85	339.	9.03
233.	45	340.	1.80
234.	15.30	342.	16.65
235.	10.80	344.	2.03
263.	7.65	345.	6.10
237.	10.30	347.	8.35
238.	8.35	349.	6.30
239.	20.25	350.	1.15
241.	1.13	351.	75
242.	8.55	352.	7.20
243.	18.00	354.	67
244.	1.58	355.	2.48
245.	6.75	357.	2.70
246	2.25	358.	3.15
247.	12.20	359.	5.85
248.	4.30	361.	42.55
250.	2.70	362.	9.00
251.	6.75	363.	11.48
252.	3.60	364.	16.75
253.	1.60	365.	4.73
254.	5.85	366.	4.05
255.	2.70	367.	10.10
256.	4.50	268.	50
257.	1.58	369.	11.95
259.	8.78	370.	6.55
260	9.05	371.	10.25
262.	1.60	373.	3.15
263.	1.60	374.	3.38
265.	2.48	375.	7.65
266.	4.05	377.	1.35
267.	3.40	378.	2.70
268.	4.05	379.	9.23
269.	2.48	381.	1.60
270.	13.35	383.	13.05
271.	4.95	384.	8.10
272.	90	385.	10.12
273.	3.15	388.	14.85
274.	6.30	390	6.98
275.	4.95	392.	1.80
276.	20.48	396.	5.17
277.	8.55	400.	11.70
278.	2.95	401.	1.80
279.	1.80		

З місячних вкладок від членів	$ 2,297.37
Процент від моргеджів	969.75
Процент від бондів	164.44
Сплати моргеджів	20.00
Продаж бондів	19,490.00
Заробок на бондах	1,186.00
Разом	$24,127.56

РОЗХІД.

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

в. 57 Чубак Текля	200.00
в. 221 Чорнописький Volод.	320.00

Виплати з фонду адміністраційного:

Свобода за Укр. Тижневик	475.00
Платня помічних сил	312.50

Інвестиції:

Інвестовано в бондах	20,895.00
Процент на бондах	18.37
Разом	$22,220.87

ЗІСТАВЛЕННЯ.

Готівка з кінцем липня 1936 осталася	$58,518.77
Прихід за серпень	24,127.56
Разом	$82,646.33
Розхід за серпень	22,220.87
Готівка з кінцем серпня 1936 остається	$60,425.46

БІЛЯНС.

Стан чинний:

Готівка	$ 60,425.46
Моргеджі	174,510.82
Бонди	104,765.26
Реальности	56,650.92
Позички	25.00
Разом	$396,377.46

Стан довжний:

Фонд посмертний	$290,665.99
Фонд адміністраційний	105,711.47
Разом	$396,377.46

М. Мурашко, гол. предс.
Р. Слободян, гол. фін. секр.-кас.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ЯК ПРИЄДНАТИ МОЛОДЬ ДО У. Н. СОЮЗУ.

Приєднати в члени У. Н. Союзу якнайбільше родженої тут української молоді — це для нас справа найбільшої ваги. Бо від цього, як та молодь віднесеться до У. Н. Союзу, залежатиме доля нашої еміґрації, її поступ на культурнім та матеріяльнім полі. Від цього залежатиме теж дальший фінансовий розвиток У. Н. С. та продовження цієї праці, яку він упродовж довгих літ на еміґрації чесно й совісно виконував. Тому саме питання, як приєднати якнайбільше молоді до У. Н. С., питання дуже великої ваги і над ним треба застановитись. Бо ніхто інший, тільки наша молодь буде рішати про дальшу долю У. Н. Союзу, коли за законом природніх подій займе місця старших.

На жаль, ми чуємо з усіх боків нарікання, що наша молодь замало інтересується справами У. Н. Союзу. Десь мусить бути в цьому причина. Говорять, що одною з таких причин є теперішня система в орґанізації У. Н. Союзу. Тяжко приєднати молодь через його відділи (такі як ріжні братства, та місцеві товариства), бо статут вимагає, щоб члени даного відділу зійшлися бодай раз на місяць на мітінґ і обговорили ріжні справи, звязані з У. Н. Союзом. Якраз ці мітінґи, так говорять, є причиною, що відстрашує нашу молодь від Союзу. Бо ставши членом в одному з Союзових відділів, молодий хлопець чи дівчина раз на місяць мусять приходити на мітінґ. А молодь, кажуть, є проти таких мітінґів, бо на них вона дармо тратить свій час.

Сум бере слухати таких балачок. Бо власне тих пару годин, раз на місяць, переведених спільно на мітінґу, принесли би для наших молодих членів і члениць велику моральну користь. Для народньої справи варт посвятити тих кілька годин. Крім цього молодь на тих мітінґах всетаки чогось навчиласяб. Тому говорити, що на тих мітінґах молодь тратить задурно свій час, можуть хіба наші вороги, поляки, або московські, комуністичні та соціялістичні аґенти, що стараються всіми силами відвести український нарід від його зацікавлення національно-громадськими справами.

Фактично система орґанізації У. Н. Союзу, з його обовязком уладжувати бодай раз на місяць збори, є дуже добра. Якраз через ці мітінґи, на яких члени обговорювали не лише внутрішньо-орґанізаційні справи, але також найширші громадські справи, Союз виконував і виконує найкраще свої завдання супроти українського народу. А ці завдання це, поперше, фінансове забезпечення українського робітника, а подруге, ширення серед нашої суспільности рідної культури та плекання національної традиції.

Тої роботи, яку впродовж 40 літ У. Н. Союз виконував в Америці, не дасться ніколи вповні оцінити. Без перебільшення можна сказати, що переважна частина тих здобутків, які ми осягнули тут в Америці чи то на фінансовім чи культурно-освітнім полі, ми мусимо завдячувати Союзові та його органові „Свободі".

Тепер ту саму ролю Союз мусить сповнити у відношенню до наших молодих поколінь. Але цю молодь ми мусимо наперед за всяку ціну втягнути до Союзу. Те, що молодь хвилево зимно відноситься до Союзу, бо, як подано вище, вона не хоче приходити на мітінґи, є в першій мірі виною родичів, які не зуміли викресати належної поваги й зацікавлення у своїх дітей до наших Союзових, як теж загальнонаціональних справ. Колиб родичі хотіли, щоб їх діти память, з якої вони нації походять, та що та нація вартує, то їх діти дісталиб від них цю свідомість та це зацікавлення. Ступнево діти привиклиб до тих зненавиджених ними мітінґів, почалиб щораз краще розуміти наші справи й наші клопоти, а далі почалиб набирати зацікавлення до наших справ та брати у них чинну участь.

Колиб однак тутешній молоді тяжко приходилося висказуватись рідною мовою (бо нераз так буває, що родичі, які самі мають малий засіб українських слів, не можуть навчити своїх дітей рідної мови до тої міри, щоб вони могли висказувати все по українськи), то молодь моглаб говорити на мітінґах по анґлійськи. Головне, щоб молодь зберегла у своїм серці українське почуття. Хай говорить на мітінґах по анґлійськи, коли інакше не може, але хай продовжує ту народню роботу, яку її родичі робили. Через те молоді будуть мати ту честь, що є співвласниками великого майна, полишеного їм їх батьками. А також матимуть ту честь, що станулиб на сторожі української культури й українських національних традицій.

Всі чужі народи мають подібні орґанізації як наш Союз, що вони їх упродовж довгих літ, а навіть віків усе відновлювали наростаючими поколіннями, так, що ці орґанізації залишилися до нині. Мають їх італійці, німці, голяндці, французи, ірляндці і т. д. І хоч ці народи вже тут роджені з четвертого, пятого й давнішого покоління, то проте вони вповні свідомі свого національного походження, є горді на свою культурну спадщину, дорожать нею, плекають її. За те шанують їх чужі народи. А все те вони завдячують своїм орґанізаціям, подібним до нашого У. Н. Союзу.

Треба вірити, що наша роджена тут молодь піде слідами тих інших народів, тимбільше, що це їй самій вийде на добре. Бо з часом, як було згадано, вона прийде в посідання цього великого майна, що його зібрали її батьки, як теж не згине в американському морі культурним безбатченком. Одначе щоб заохотити до цього нашу молодь, старші українські громадяни мусять самі докласти до цього рук і постаратися, щоб цю молодь притягнути до У. Н. Союзу. Коли її притягнемо, то тоді можемо бути спокійні за неї, бо вона опиниться під проводом тої інституції, яка впродовж довгих літ так гідно і вміло заступала наші національні інтереси.

Михайло Ликтей,
Ню Йорк, Н. Й.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗА

ТОЛІДО, О. Тов. ім. Т. Шевченка, від. 165, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 20. вересня, в годині 2-гій пополудні, в Міжнароднім Інституті в Й. В. К. А. Будинку при Джеферсон і Одинацятій ул. Обовязком кождого члена є явитись на збори, бо маємо важні справи до полагодження. — В. Гавриляк, предс.; Л. Білон, кас.; М. Корнова, секр.

ОЛИФАНТ, ПА. Бр. св. Кирила й Методія, від. 86, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 20. вересня, зараз по Сл. Божій, де звичайно. Просимо всіх членів бути приявними на цих зборах. — П. Саламаха, секр.

САБТПОРТ, КОНН. Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 84, подає до відома всім місцевим і позамісцевим членам і членицям, що з важних причин місячні збори відбудуться 20-го вересня, то є в неділю пополудні в годині 4-тій, в У. Н. Домі при Кінґс Гайвей Вест. Маємо важні справи до полагодження. Довгуючі члени повинні прийти і заплатити свої довги, щоб не наражуватися на суспендовання. Родичі, вписуйте свої діти до Батька Союза, бо то найліпша запорука. Просимо всіх членів прийти на час. — Петро Дудко, секр.

МІЛВОКІ, ВІС. Тов. ім. Ів. Франка, від. 103, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться 19-го вересня, в церковній галі, 1231 В. Скат Ст., в годині 6:30 ввечір. Напоминаємо всіх членів прийти на час, бо маємо важні справи до полагодження. Члени, котрі не прийдуть на ці збори, будуть суспендовані. Це остання пригадка членам. — Т. Танін, предс.; А. Гатала, кас.; Н. Кудринський, секр.

ВЕСТ ПУЛМАН, ІЛЛ. Бр. св. Арх. Михаїла, від. 243, повідомляє місцевих і позамісцевих членів, що трикварталні збори відбудуться в неділю, 20. вересня, точно в годині 2-гій пополудні, в гали церковній, 12205 Парнел Еве. Обовязком кождого члена є прийти на збори, бо маємо важні справи до полагодження. Довгуючі члени хай свої вкладки вирівнають, щоб не бути суспендованим. — Е. Парійчук, секр.

ШВЕДИ БУДУВАТИМУТЬ НОВИЙ КОРАБЕЛЬ.

Головний завідатель Шведсько-Американської корабельної лінії, Ґ. Гільмер Люндбек, що недавно повернувся з Европи, запевняє, що згадана лінія постановила побудувати новий 25,000-тоновий моторовий корабель.

Цей новий пароплав буде доданий до знаменитої фльоти Шведсько-Американської Лінії, що лучить Ню Йорк із Швецією і балтійськими країнами.

Новий моторовець буде називатися Stockholm, матиме 400 кабін, 600 місць для туристів і 400 для пасажирів третьої кляси. Він буде готовий у 1938 році. (огол.)

З УКРАЇНСЬКОГО ТЕХНІЧНО-ГОСПОДАРСЬКОГО ІНСТИТУТУ.

Курс УТГІ „Консервація та перероблення садовини й городини", проф. інж. Л. Фролова вже вийшов з друку. Сторін 195, рис. 131. Зміст: Склад та вживне значіння садовини та городини. Сортування та пакування. Переховання. Висушування овочів. Стерилізація. Маринування. Засолювання; квашення, замочування. Консервація при помочі спирту та спиртових напоїв. Компоти. Консерви в меді, гірчиці. Конфітура. Цукати, повила, мармеляди, джеми. Пасти, желе. Соки, сиропи, есенції, безалькогольні напої. Овочеві вина. Наливки, настойки, лікери, горілки. Оцти.

Більш як 1,000 приписів консервування та перероблення садовини й городини. Впис курсантів на цей курс, як і на інші курси УТГІ, продовжується. Такса за курс (з підручником) 80 корон чеських. Самий підручник 60 кч. з пересилкою.

Звертатися на адресу:
Ukrainsky technicko-hospodarsky Institut, Podebrady, Zamek, Tchecoslovaquie.

ЯК МИ ПОМАГАЄМО РІДНОМУ КРАЄВІ.

ВУНСАКЕТ, Р. АЙ.

На визвольну боротьбу.

На весіллю в Івана Лаби, сина Томи й Катерини Лаби, присутні гості не забули за Рідний Край і зложили $11 на визвольну боротьбу. Жертви зложили: І. Лаба (молодий) $2; Н. Житарюк, І. Малинчук і І. Тепер по $1; О. Косюк, Н. Околіта, Т. Лаба, І. Назарик, Н. Кльован і І. Околіта по 50 ц.; П. Лучка, І. Крук, А. Свірська, В. Ремінник, П. Кацюба, В. Кінаш, І. Кацюба, М. Богович, М. Казан, О. Чубай, Ф. Накопінська й Ф. Накопінський по 25 ц. — Разом зібрано $11 і ті гроші вислано через Обеднання. — Збіркою занялись О. Косюк і Анастасія Кацюба.

Петро Гук.

Добре серце.

— Тату, там на розі вулиці стоїть бідний чоловік і безнастанно кричить. Чи можу йому дати десять центів?

— Ти добра дитина — відповідає батько й дав синові десять центів. — А що він такого кричить?

— Сметанкове морозиво Подвійна порція лише десять центів!

УВАГА! РАЧЕСТЕР, Н. Й., І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

ЗАХОДАМИ СОЮЗУ УКРАЇНОК Ч. 6

влаштовується

КРАЄВЕ СИРОТИНСЬКЕ ВЕСІЛЛЯ

В СУБОТУ, ДНЯ 19-ГО ВЕРЕСНЯ (SEPTEMBER) 1936 Р.

В ПАРОХІЯЛЬНІЙ ГАЛІ, 303 HUDSON AVENUE.

Початок в годині 6-тій ввечір. Вступ 25 ц., діти 10 ц.

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 20-го ВЕРЕСНЯ — П О П Р А В И Н И.

Вступ вільний.

Просимо всі Братства, Товариства і Сестрицтва та всіх рочестерських українців прийти на це весілля, а не пожалуєте. Частина доходу з весілля призначена на народні цілі.

217 За добру забаву ручить — Комітет.

ЗАКЛИК НА ВЕЛИКИЙ РАДІО БАЛЬ-КОНЦЕРТ

котрий відбудеться в балевій салі

WEBSTER HALL,
119 E. 11th STREET, NEW YORK, N. Y.
(Between 3rd & 4th Avenues)

В НЕДІЛЮ, 20-ГО ВЕРЕСНЯ 1936 Р.
(SUNDAY, SEPTEMBER 20, 1936)

Початок в годині 4-тій пополудні.
Вступ 50 центів. — Діти 25 центів.

До танців буде приграватн орхестра П. Гуменюка.

Концертові точки виконають: артистки сестри Шиманські з Філядельфії, Хор дівчат з Пасейку, панна Ґурак зо Скрентону й інші.

Майстрами церемоній є: М. Дудра, М. Скоробогач і М. Хміль.

Всіх українців з близька і з далека — запрошує на цей Радіо Баль-Концерт

Балевий Комітет.

УВАГА! НЮ ЙОРК, Н. Й., І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

ЗАХОДАМИ КОМІТЕТУ ОДНОСЕЛЬЧАН ЗО СЕЛА КРАСНОСІЛЬЦІ, ПОВІТ ЗБАРАЖ

улаштовується

ВЕЧЕРИНКУ З ТАНЦЯМИ

В СУБОТУ, ДНЯ 19-ГО ВЕРЕСНЯ (SEPTEMBER) 1936

B MANHATTAN LYCEUM
66-68 EAST 4th STREET, NEW YORK CITY.

Початок в годині 7-мій ввечір. — Вступ 40 центів.

Дохід з цьої імпрези призначений на будову Українського Народнього Дому в Красносільцях.

Комітет запрошує всіх громадян з Ню Йорку і околиці до ласкавої участи. — Комітет. 217-18

БЕЗРОБІТНІ ДІВЧАТА НЕ ПОВИННІ ПРИЇЖДЖАТИ ДО НЮ ЙОРКУ.

Великі американські міста це примана для безробітньої молоді з ріжних місцевостей. Безробітні товпами прибувають до Ню Йорку та довідуються, що тут тяжче за працю як деінде. Знайшовшись у крайнім положенню, переконуються, що вони виключені правом від допомоги з публичних фондів; за існуючими приписами допомогу може дістати тільки той, хто живе в Ню Йорку щонайменше два роки.

Особливо тяжке положення прибулих до Ню Йорку дівчат. Як котра з них знайде працю, то за найнижчу заплату, котрої ніхто з місцевих дівчат не хоче приняти. Малий заробіток виставляє їх на бідне мешкання, лихий харч, що взагалі понижує або деморалізує їх. Деякі несовісні приватні бюра посередництва праці висилають позамісцевих дівчат до таких занять, де треба працювати довгими годинами. По короткій спробі дівчата звичайно покидають працю, а їх зарібок іде на оплату агенції. Тоді вони лишені на береві нужди та без засобів до життя.

З огляду на таке положення, сто двацять дві нюйорські суспільні установи недавно тому видали осторогу позамісцевим дівчатам, щоб не приїздили до Ню Йорку, якщо не мають власних фондів на своє вдержання бодай хоч на один рік часу.

Повільне розчарування шукаючих праці та небезпеку визиску позамісцевої молоді піднесено в комунікаті, який опубліковано на адресу молодих дівчат у всіх частинах краю, старанням відділу для захисту жінки при Раді Добра.

„Ми в Ню Йорку відзиваємось до дівчат цілого краю, що хоч яке тяжке положення, серед якого вони перебувають дома, то всеж таки краще для них оставатись на своїх місцях", говорить відозва. „В Ню Йорку дівчина мусить не тільки оплачувати мешкання та харчування, але теж необхідні річи, потрібні для звичайного прожитку, котрі автоматично приходять їй підчас перебування вдома коло родичів чи родини.

„Позамісцеві дівчата не годні швидко дістати працю в Ню Йорку, бо місцеві їх завсіди випередять. Вони краще знають, як і де кинутися за посадами, знають як дойхати на призначене місце, а що найважніше, мають місцеві рекомендації".

ФЛІС.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА.

Наглою смертю помер бл. п. Титус Голимар, член бр. св. Михаїла, від. 142 У. Н. Союзу, в Елизабет, Н. Дж. Покійний виканчував свою роботу і за пару хвилин мав йти до дому, але дістав удар серця і помер в дорозі до шпиталю. Покійний родився в селі Росохати, повіт Лісько, Галичина. До У. Н. Союзу вступив 30. березня 1908. Прожив 61 літ. Похорон відбудеться в четвер, дня 17. вересня 1936 в 9-тій годині рано з дому жалоби, 423 Fern Place, Bay Way, Elizabeth, N. J.

В. Й. П.

ГАЙВОРОНСЬКОГО СТРУННА ОРХЕСТРА починає свої вправи в суботу, 19. вересня ц. р., в 10-тій рано, 217-19 Іст 6-та вул., Н. Й. С.

До оркестри приймаємо і нових молодих музикантів, як також і початкуючих на науку. 215-18

ЯРОСЛАВА І НАТАЛКА ШИМАНСЬКІ (SHY SISTERS)

молоді українські артистки на американській сцені і на радіо. Виступлять 20. вересня на Радіо Бали Сурми на сцені.

ТАРЗАН І ЛЮДИ-ЛЕОПАРДИ.

(.7)

Коли величезне дерево від подуву гураганного вітру почало валитись додолу, Тарзан, що враз з малпочкою Нкімою сховався був на ньому, відтрутив малпу у безпечне місце. Одначе сам дався припшпилити до землі грубій гиляці. Вітер дув зі скаженою силою. Малпа заховалася між віти дерева й уся тремтіла зі страху.

Помалесенько вона виховзала зпід гиляк та видряпалася на сусіднє велике дерево. Притулившись до грубого пня, вона зажмурювала очі, щоб не бачити цього пекла, в яке обернулись під впливом бурі цілі нетри. Згодом буря почала втихати, блискавки ставали рідші, а громи глухіщі, аж доки знов усе не втихомирилося довкруги.

Побачивши, що буря минула, малпочка почала довкруги розглядатися та шукати Тарзана. Але, зробивши кілька кроків, вона стрималася. Малпи дуже бояться сходити на землю, бо їх мягеньке мясо належить до найкращих ласощів хижих звірів. Спинившись на гиляці, малпочка почала жалісно кликати: „Тарзан, ох Тарзан!"

Одначе ніхто не відзивався. Темніло. Маленька Нкіма не могла вже нічого доглянути на віддаль. Вона напружувала свій маленький носик, щоб щонебудь занюхати. Коли Тарзан не відзивався, вона попала в жах. Поборовши страх перед звірами, вона таки злізла з дерева й по кількох хвилинах віднайшла привалене тіло Тарзана.